Granule a supergranule

Sluneční povrch je pokryt **granulací** - bublinami horkého plynu, který vyvěrá na povrch rychlostí zhruba $1\,\mathrm{km.s^{-1}}$. Mezi nimi se objevují přibližně stejně rychle klesající proudy chladnějšího plynu. Průměr granulí je řádově tisíce kilometrů. **Granulace** je vyvolána stejným efektem, který uvádí do pohybu např. vařící se vodu, vzduch nad ohřátou asfaltovou silnicí, ... Granule vznikají a zanikají v řádu několika minut.

Kromě granulace, která je viditelná v bílém světle, existuje ještě **supergranulace**, která je vidět pouze v některých spektrálních čarách. Jedná o zrnění povrchu vyvolané značnými teplotními rozdíly v hlubších vrstvách Slunce. Supergranule mají průměr asi 30krát větší než granule a přežívají v průměru jeden den. Pohyby v supergranulaci mají velikosti rychlostí řádově $500\,\mathrm{m.s^{-1}}$ a jsou převážně horizontální.

Granule a supergranule mají svůj původ také v magnetickém poli Slunce.

© Encyklopedie Fyziky (http://fyzika.jreichl.com); Jaroslav Reichl, Martin Všetička
Licence http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/ zakazuje úpravy a komerční distribuci.